

FELICIAN POP

Cartea inocentei înțelepciunii

Deși la prima vedere ar putea părea o carte pentru copii, *Lumea lui Fa și Pi. Povești, povestiri, prevestiri* (LIMES, 2021) este o inițiativă incursivă în universul ascuns al inocentei înțelepciuni. Fa și Pi, eroii cărții, sunt niște *copii fără vârstă, copii eterni*. De fapt, textele nu sunt altceva decât un ademenitor exercițiu ludic, în care experiențele livrăști ale autorului sunt distilate prin fine retorte lirice, în revelații existențiale. Cu ajutorul acestor copii scilpitori, suntem invitați să redescoperim lumea prin magia cuvântului rostit/scriș inspirat,

pentru că numai astfel mai avem o șansă să înțelegem lucrurile primordiale, cele ce sunt sporitoare de ființă. Marele Maestru al Iluziei (Naetep Aecrim, numele inversat al autorului), execută, în arena cercului, un soi de scamatorie, atunci când într-o sticlă apare o inimă micuță, care va bate în pieptul unui copil suferind. Iată povestea transfigurată a puterii taumaturgice, de care dispune un creator.

Toate poveștile au un tâlc, o pildă în registrul lor ludic, dar esențială, căci un trup care nu-i vertebra de spirit, nu poate avea *coloană* și neputându-se ridica, devine o târâtoare, iar Pi se teme de orice vietate care se târăște pe pământ, doar o inimă nouă merită aripi, pentru că esența condiției umane este dragostea și înțelepciunea.

Avem aici un șir de amintiri deghizate, un veritabil manual de istoria gândirii, o tandră familiarizare cu convențiile literaturii, o subtilă repunere în actualitate a unor lucruri vechi de când lumea. Copiii eterni nu pot vorbi decât despre lucrurile eterne, iar *emoția reducerii liniștii la tăcere* este condiția obligatorie a scufundării în serenitate. Cuvântul, lumea cărților reprezintă arealul aproape tangibil al spiritului, al ipostazelor existențiale echilibrate, iar împăratul chinez, care caută în zadar un manuscris prețios, va ajunge la cunoaștere grație unui om aparent neînsemnat, care îi dezvăluie rostul fundamental al vieții, arătându-i textul cu pricina: *Dacă paradisul este o bibliotecă/ Atunci infernul este o bibliotecă/ În neorânduială.*

Finalul este rezervat poveștilor inițiatice în care bunicul îi deslușește nepotului *Robi, prințul de trei ani și ceva*, prin fraze eliptice, dar savuroase, relația bărbatului cu lumea înconjurătoare, cu scormonirile lui Socrate și descoperirile lui Aristotel, mentorul celui mai mare bărbat al lumii, Alexandru cel Mare: *Primul a cucerit lumea cu tăișul sabiei, al doilea cu sabia ideii.*

Magical, aproape tangibil, sunt elemente care contrabalansează realul și-l fac suportabil și recunoscut. Marele Joc, cel care-l vrăjește pe om în toate ipostazele lui vitale, este singurul care-l poate salva. Cuvântul, această armă, niciodată stăpânită pe deplin, are forța de-a arunca în lume trăirile și senzațiile mărginite de trup. Chiar dacă nu seamănă

nici cu *Amintiri din copilărie* de Ion Creangă, sau cu *Micul Prinț* a lui Antoine de Saint-Exupéry, care și ele la rândul lor sunt percepute clișeic, ca niște cărți pentru copii, poveștile, *povestirile și prevestirile* lui Mircea Petean, sunt poate o punte între acestea, luminată de simboluri și de profunzimea Eului descătușat de poverile mundane. Autorul reușește să imagineze un univers seducător, în care fiecare sămânță de spirit poate deveni oricând mirabilă, și, așa cum spune el însuși, cu referire la o carte anterioară, *Ocolul lumii în 50 de jocuri creative*, scrisă împreună cu soția sa, Ana Petean, care iată, ajunge deja la cea de a IV-a ediție: *Este încă o dovadă că spiritul creativ poate rămâne viu în ciuda tuturor impedimentelor, cu condiția, firește, de a nu ucide copilul din noi...*

Fa și Pi sunt personaje arhetipale, care disecă lumea cu emoția unui taumaturg, care, prin știința și vrednicia sa, știe că va vindeca Întregul. Mesajul lor ascuns va fi cu siguranță purtat înspre cei Aleși, aflați dincolo de țărmurile mereu schimbătoare ale hazardului și ale himerei.

Fragilitate, într-o lume mereu însetată de mirare...